

**Welkom door interim-voorzitter van Museum Nagele
Hester Kuper, 25 juli 2021, bij Ontmoetingsmiddag Exponenten**

Expositie 'Fragiel ontmoet Monumentaal'

Ina Fekken

Gjalt Blaauw

Tentoongestelde werken in papier en markante beelden, zoals op de uitnodiging voor deze middag staat vermeld.

Het is voor mij de 1e keer dat ik bij een gebeurtenis als deze – een bijeenkomst met de kunstenaars zonder dit nu als een officiële vernissage aan te kondigen – het openingswoordje mag spreken.

Ik begroet u daarom heel hartelijk maar met zekere schroom namens het bestuur van het Museum Nagele maar zeker namens de beide kunstenaars. U vormt met elkaar een zeer gemêleerd gezelschap: familie, vrienden en bekenden van de kunstenaar.

Maar ook onze vrijwilligers via het Museumbericht dat maandelijks verschijnt zijn op de hoogte van het samenzijn. De bevolking van Noordoostpolder kan weet hebben van de aanwezigheid van Ina Fekken en Gjalt Blaauw, want een aankondiging heeft in het plaatselijke huis-aan-huis blad gestaan.

Voorafgaand aan dit moment heb ik even geklankbord met beide exposanten. Ina zal u een rondleiding geven langs haar kunstwerken, zodat u optimaal kunt genieten van de grote diversiteit van het gebodene, u wat intenser te horen krijgt over haar gedachten, ideeën en drijfveren die haar drive vormen om te creëren.

Ik wil graag een paar wetenswaardigheden met u delen over dit dorp, deze kerk, het ontstaan en het in standhouden van dit museum.

Dit dorp is uniek in de wereld. Voor de en na de 2e WO is er nergens een nederzetting gebouwd waar geen schuin dak te vinden is. Dankzij zeer gerenommeerde architecten en een tuinarchitect zijn hier woningen, scholen, winkelpanden, kerken gebouwd die allemaal een ding gemeen hebben: een plat dak. Architecten als Cornelis van Eesteren, Aldo van Eyck, Gerrit en Jan Rietveld, Jaap Bakema en Mien Ruys, hebben een gaaf geheel op de tekentafel ontwikkeld dat met medewerking van velen ten uitvoer kon worden gebracht.

Zou je kunnen zeggen dat de verzuiling niet altijd en voor iedereen een zegen was, voor Nagele heeft het uiteindelijk goed uitgepakt. 3 kerken, verantwoord in de jaren 50. Eind vorige eeuw: secularisatie, ontkerkelijking, gebrek aan geestelijken, enz. En dan blijkt dat de spirit van De 8 en de Opbouw nog springlevend is in dit unieke dorp. Het lukt om met de bisschop tot overeenstemming te komen, dat de Sint-Isidorus kerk, in gebruik genomen in 1962 en ontworpen door Theo Taen en Thomas Nix, ontwijd mag worden om museum te worden. 1998 schrijven we dan.

Wat dan een aanvang neemt is tegenwoordig denk ik, haast niet meer mogelijk: vrijwel het hele dorp zet zich achter de plannen om de bijzondere architectuur van Nagele vorm en inhoud te geven. Ontelbaar veel vrijwilligers zetten zich in om verantwoord en duurzaam te slopen, te ontzien – het orgel blijft intact, kerkbanken worden omgebouwd tot balie, leestafel en vitrines.

Een bijzonder aspect van de kerk – de claustra wand – onderstreept nu heel toepasselijk de gekozen titel van de expositie: fragiel (alle glaswerk) gezet in monumentaal bouwmateriaal van de 20ste eeuw, beton. Geestig aspect voor mij – ik ben ook baliemedewerkster - zijn de biechthokjes. Ze zijn nu boekenkasten, maar tijdens de openingsuren hebben ze altijd openstaande deuren en verlichting. Mijn collega en ik bieden altijd aan om de biecht af te nemen, maar we hebben nog geen succes gehad.

Het museum kan alleen maar succesvol bestaan dankzij de inzet van circa 70 vrijwilligers. Zij doen alles: besturen, bemensen commissies, baliewerk, onderhoudswerk, schoonmaakwerk, buitenboel, dorpsrondleidingen, fondsenwerving, PR en acquisitie en wat vergeet ik allemaal niet. Goede relaties met grote broeren en zussen – het Nai, Rietveld Academie, onderhouden van contacten met nazaten van Architecten – het zijn allemaal factoren die garant staan voor het welslagen van ons museum. Want alles moet hier op eigen kracht, geen structurele financiële ondersteuning.

U begrijpt dat dan sluitingen tgv omstandigheden buiten je zelf om –Corona – een lelijke streep door de rekening aan de inkomstenkant betekent. Wij zijn dan ook erg blij dat we weer regulier open mogen zijn, de mondkapjes materie voor wie wil een gepasseerd station is. En ... dat het een feest is dat onze tentoonstellingscie. in 2019 blijkbaar een goede vooruitziende blik had om met deze 2 kunstenaars te gaan overleggen over de huidige tentoonstelling 'Fragiel ontmoet Monumentaal'. Beide begrippen zijn niet alleen dekkend voor de huidige expositie, maar zeker ook voor ons museum. We zijn misschien wat fragiel, maar wel vanuit een monument met een ziel. Ik wens u allemaal een heel mooie middag.